બનાએ જહાંદાર નાં આફરી.

— ધી ન્યુ —

ઓરફીયસ થીએટ્રીકલ કમ્પની.

પ્રખ્યાત લખનાર મી૦ વીલ્કી કોલીન્સની લખેલી

“ વોમન ઇન વ્હાઈટ ” પરથી

મુનશી મહમદ ઇબ્રાહીમ “મહુસર” નો

— લખેલો —

સનમકા પુજારી

નાટકના ખેલનું ટુંકસાર અને ખેલના ગાયનો

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

અબ્દુલ રશીદખાન.

મેનેજર ધી ન્યુ ઓરફીયસ થીએટ્રીકલ કું૦

હાલ મુકામ—જ્યોર્જ થીએટર—સુરત.

આવૃત્તિ પહેલી : પ્રત ૧૦૦૦

કીમત ત્રણ આના.

સને ૧૯૧૯

ધી “ સુંદર ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં રતિલાલ દુર્લભદાસે

છાપી, બાગાતલાવ રોડ—સુરત.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી હસ્તલિખિત સંગ્રહ

~~[illegible]~~ ૯૦૨૮

૭૯૩૨

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराअिट विभाग]

अनुक्रमांक ૮૦૨૮ वर्गांक

पुस्तकनुं नाम અનગડા પૂજારી

विषय [illegible]

— સનમકા પુજારી નાટકના પાત્રો.

પુરૂષ પાત્રો.

ઉર્દુ નામ.		ઇંગ્રેજી નામ.
ખુદસર ...	લેમ્બર્ગ હાઉસનો એક દગાબાજ ઉમરાવ. પોતાના દોસ્ત પેરા ખુદસરને મારી નાખી તેની જગા પચાવી પાડનાર બોટા બેન્ડર.	સર પરસીવલ ગલાહડ.
શુજાઅત...	ખુદસરનો દોસ્ત.	મી૦ ગીલીમોર.
ઇંતેહાદ ...	ખુદસરનો પ્રાઇવેટ સેક્રેટરી હનજલા ને સલજુકાનો બાપ.	મી૦ કેથડ્રીક.
તબીસ ...	હેમશાએરનું એક ડ્રોઈંગ માસ્તર અલકુમાનો આસકે સાદીક	મી૦ વાલ્ટર હાર્ટ શાહટ.
તંજીલ ...	તબીસનો વફાદાર દોસ્ત સલજુકાનો ખાવીન્દ.	મી૦ પેરકા
મી૦ એલી	એક ચક્રમ ડોક્ટર લુબસાનો ખાવીન્દ.	નવો ભામ
ડબહયુ ...	રેઝાનો આશક.	,,
બચ્ચન ઝુમન }	એલીના શરીરના નોકરો.	,,

પડોશી, ડાક્ટર, નોકરો, દરોગા, સીપાઇ ઇન્સપેક્ટર, વગેરે.

— સનમકા પુજારી નાટકના પાત્રો. —

સ્ત્રી પાત્રો.

અલકુમાં... ઇંગ્લાંડ ડાવિસના એક મશહુર સરદાર અમીરની દીકરી [illegible] ખુદાબક્ષની બીબી પછી તબરીઝની વફાદાર માઅશુક. — મીસ ફેરલી.

હજબલા ... [illegible] દીકરી અલબુકાની બહેન ખુદાબક્ષના હાથ પર બરબાદ થએલી. — એની ડેથડ્રીક.

અલબુકા ... [illegible] દીકરી હજબલાની પિત્રાઇ બહેન તંબુ-[illegible] બીબી. — મીકીસ પેસકા.

[illegible] } [illegible] { મીસ [illegible]
[illegible] } { [illegible]

ખુરશીદ ... [illegible] — [illegible]

રોઝા ... [illegible] દીકરી [illegible] માશુક—નવો ભાગ

સહેલીઓ, [illegible] તબરીઝની વાલેદા વગયરા.

મુકામ—ઇંગ્લાંડ ડાવિસ અને હેમશાએર.

બનામે ખુદા

સનમકા પુજારી.

નામના ખેલનો ટુંકસાર.

મશહુર નોવેલીસ્ટ મી૰ વીલકીકોલેન્સની લખેલી વુમેન ઇનવાઇટથી કોઇજ અજાણ્યુ હશે ને તેજ વાર્તાના આધારે આ ખેલ ઉભો કરવામાં આવ્યો છે, ને કેટલાક વધારા સુધારા સાથે વાંચનારને પહેલા અમો પુર્વવૃતાંત વાંચવાની ભલામણુ કરીએ છીએ.

પુર્વ વૃતાંત.

આજથી લગભગ ૮૫ વરસ પહેલાં ઇંગ્લંડમાં એકજ નામના બે શખસો મીત્રો હતા ને કુદરતે બેઉને એકજ સીકલ આપી હતી જે બેઓના નાસ પરસીવલ ગલાઇડ હતાં જેમાં એક જરદાર હતો પણુ બીજો જે હતો તે એક ગરીબ કહો કે હલકી જાતનો હતો ચાલ ચલણુમાંથી બેઓમાં જમીન આસમાન જેટલો તફાવત હતો બેઉ એક નામના ને એકજ સુરતના હોવાથી આપણે તેઓને નામ સાથે નંબરથી ઓળખશું પરસીવલ ગલાઇડ નંબર ૧ પોતાના પૈસે ધણધોકાર ધંધો ચલાવતો હતો કે જ્યારે નંબર બેને જ્યાં ત્યાંથી લુટફાટ કરવાનું ને લોકોને ઠગીને પોતાના પુરો કરવાનોજ ધંધો હતો તે પરસીવલ ગલાઇડને પોતાનું પોઝીશન સંભાળીનેજ ચાલતો ને તેની પાસેથી પણુ સારી રકમો ઓકાવતો બે ચારવાર તે જેલખાના

વકીક કરી આવ્યો હતો. છેવટ એવીજ એક લુચ્ચાઇથી તેણે એક રકમ ઉભી કીધી ને ત્યાં કોઇ તેનો બેલી નહી હોવાથી તે અમેરીકા નાશી ગયો.

આએ તરફ પરસીવલ ગલાઇડ નંબર પહેલાએ એક બેંક ખોલીને જગે જગે તેની શાખા રાખી એટલા સુધી કે હીંદુસ્તાનમાંબી તેની બેંકો હતી ને થોડો વખત (ઇગ્લાંડમાં) કાઢીને તે હવે હીંદુસ્તાન ખાતે આવીને રહયો કે જયાંનીઆબો હવા તેને માફક આવવાથી બીજા શહેરોની ખબર તે કાગળ પત્રોથીજ લેતો તે હીંદુસ્તાન ખાતેજ રહયો.

આ તરફ અમેરીકામાં પરસીવલ ગલાઇડ નંબર બે વસતો હતો પોતે ચાલબાજ ને મલતાવડા સ્વભાવનો પણ આપમતલબી હોવાથી ત્યાં દરેક આશામીઓથી ઓળખાણ પાડીને પોતાની જીંદગી ગુજારતો હતો એવી રીતે સતર વરસ પસાર થઇ ગયા હાલમાં થોડાજ વખત અગાઉ (આપણો આ નાટક ચાલે છે તેથી છ માસ આગલ એક પબ્લીક બોલમાં તેણે એક મીસીસ પેરકા નામની નવજુવાન છોકરીને જોઇ તેપર મોહી પડયો પણ તેણીના ધીક્કારથી તે લાચાર થયો કારણકે તે એક શરીફ ઓરત હતી તે પોતાની શરાફતને ઇજ્જત બચાવવા માટે એક બેદરકાર ને નીચના અને આપખુદ સેયતાનનો ઓલકાબ આપીને પોતાનો દામન બચાવી તેનાથી મહામુશ્કેલીએ પીછો છોડાવ્યો.

ત્યારે પછી પરશીવલગલાઇડ નં. ૨ પછી પોતાના હવસ પુરો પાડવા તેણે મનમાં હજારો યુકતીઓ શોધીને છેવટ કંઇ નહીંજ વળતા તેણે તેના ધણીપર જે પોતાના કામસર પેરીસ ગયો હતો તેના પર જુઠા કાગળો લખીને તેના જવાબો કદાચ મીસીસ પેરકાને

આપે ને કોઇ રંગ બદલે તેની વાટ જોતો બેઠો પણ એટલાં પરશીવલ ગલાઇડ હિન્દુસ્તાનમાંથી ચરનો ખેતાબ મેળવી પોતાની જનમ સુધી ઇંગ્લાંડ પાછા ફરવાનો વીચાર નક્કી કરી પોતાના એક સેક્રેટરી કેથદીકને લઇને ઇંગ્લંડ આવવા સ્ટીમરની પેસેજ લીધી.

પેલી તરફ અમેરીકામાં પરશીવીલ ગલાઇડ ના. ૨ પોતાના મતલબથી મીસીસ પેરકાને ફસાવવાની ગોઠવણમાં હતો જે મીસીસ પેરકા કોન હતી તે તેજ કેથદીકની દીકરી હતી જે હીન્દુસ્તાનમાં જનમીને ત્યાંજ મી૦ પેરકાથી પરણીને ઇંગ્લંડ ગઇ હતી અને થોડા વખત પછી પેરકા એક અગતના કામસર પેરીસ ગયો ત્યારબાદ તેની ગેરહાજરીમાં મીસીસ પેરકાને અમેરીકામાં એક જલસામાં શરીક હોવાનું અરજન્ટ તાર મલતાં તે અમેરીકા ઉપડી ગઇ અને ત્યંજ પરસીવલ ગલાઇડ નંબર ૨ સાથે ટપાટપી થઇ જેનો અહેવાલ આપણે ઉપર વાંચી ગયા.

કેથદીકને ઇંગ્લંડ રહેલી પોતાની દીકરી તેમજ બહેરીની જે હીન્દુસ્તાનમાં મરણની ખબર મળી હતી જે આપણે જાણીએ છીએ કે તે ખબર ખોટી હતી હમણા તેજ એની કેથદીકને પોતાની ગરીબ માની સાથે એક ઝુંપડીમાં રહેતી હતી.

જેને એક દીવશે તે પોતાની ઝોપડી આગળ બેશીને શીવા પીરોવા કામ કરતી હતી ત્યાં સર પરસીવલ ગલાઇ નં. ૨ જોઇ હતી તેનાપર આશક પડી ગયો ને તેની ઇજત લુટવા માટે પાકો વીચાર કીધો આએ એક કુદરતી નેચર છે કે જ્યારે એક નીચ માણસને ઉંચો દરજો મલી જાય છે. ત્યારે તે પોતાની અસલીયતને ભુલી જાય છે અને તેનાં ગજવામાં દોલત આવવાથી તેના મગજમાં નીચજ વીચારો ઉત્પન થવા લાગે છે તેમજ આએ નંબર બે

સર પરસીવલ બલાઇડ જુઠા જનરલ બેકરના મગજમાં સરીફ અને ગરીબની બેટી એની કેથડીકની અસમત ખરાબ કરવા માટે ભરે તેથી તેની માને ઉંધો ચીતો સમજાવી પરણવાની ખોટી ઉમેદ આપી તેની દામન લુટી કેથડીકની ધણીયાણીને કોઇ એનીની અસમતનો દાવાદાર નહી રહે માટે તેને ઝેર આપી મારી નાખે છે.

પોતાની ઇજતનો તથા લગન હજી સુધી ન કરવાનું જવાબ લેવા એની કેથડીક (હ-જમા) તેની પાસે આવે છે ત્યાથીજ આપણા આ ખેલની શરૂઆત થાય છે.

બનામે ખુદા

સનમકા પુજારી.

ખેલના ગાયનો

સહેલીયાં— ૧

તનકે આજ મમતાર તાર પરહો
દુકી જરઓસે તુટીકી પુકાર — તનકે
જલજલા હોકુ અમનવાલોહું હજનો ખુરહાનોહુ
લાએલાહા ગએર હું હય તું
નાકરદા ગુનાહ દરજહાં કીસ્ત ખુગો
વાંકસકે ગુનાહ નકરદ ચુંઝરત ખુગો
મન બદકુનમો તું બદમકા ફાત દેહી
પસ ફર્ક મીયાંને માનો તો ચીરત ખુગો
ઇજ.જ.ત રહેમત દૌલત હશમતકા મહેસરપર
અબ બરસે અબ્રે બહાર — તનકે

હનજલા— ૨

નત ગીરફ્તારહું કુછ રસ્મ મુઝે યાદ નહીં
દમ લીએ લબપે મેરે નાલાઓ ફરીઆદ નહીં
મજે. વીસાલકે લુટે નત નેહાલકે બાહોમે બાહે ડાલકે
એક કલીકી શાકલથી ખીલકર શગુફતા હો ગઇ

ગુંન્ચુસે ગુલ હો ગઇ ગુલ બનકે મય હંસને લગી
હાહાહાહાહા વાહ વા વાહ
જરકીન આબા પહેનકે પેહાં

કહેનજવા— ૩

દીલે માયુસ મે વોહ શોરીશેં બર્પા નાહી હોતી
ઉમી દે દીરક દર ટુટી કે અબ પએદા નહી હોતી
મેરે ખુદા મદદગાર તેરે સીવા હએ કૌન અબ
મજબુર હું મય બેનવા બેકસકો બેબસકીયા
હોશો હવાસ નહીં બજા
ખુદસ રને આકીલકો પાગલ કીયા દીજજ ન શરાફત
કો દાગ, લગાં હાયરે ફરીયાદ હએ
સયદે અબુયુબકા મરજી પે શાકીર રહું સદા

આશકુમાં સઉદા હિન્દસા—૪

હાં કલમ લેસો બનાએ તસવીર
સોહાનાં મનજર હએ કયા પ્યારા
નેચરકી ગુલકારી દરસ્તહએ પાની જારી
ફલ ફુલ કયા લગે હય ડારી ડારી
આઇ હએ બહાર બેલોંમે સીંગાર હએ નીખારમયનીસાર

તાબરીજ— (ગઝલ) ૫

સામને બયઠકે દિલકો જો ચુરાએ કોઇ,
અયસી ચોરીકા છુપતા ખાક લગાએ કોઇ.
કુચએ જુલ્ફમેં મુદ્દતસે ભટકતા હું મંય,
મુજ સિવાહ બખતકો રસ્તેપે લગાએ કોઇ.

तेमे अभरकी निशानी मुजे मर मरके मिली,
दामने जख्मोकी टांका न लगाओ कोइ.
लयकडों चरके हय इस सीनेके अंदर महेलार,
इन हसीनोंको ज़ुमर कयसे दिखाओ कोइ.

सभ— ६

अजे अहले हीन्द हमे येद हीन्दोस्ता हमारा
कलमां येद पड़ रहो हमे हर ओक जबां हमारा
कोमोमें तेहम मुसलमां हाशीमें हम हय हीन्दु
हर ओक जमीं हमारी हर आसमां हमारा
इसलामी योमे जमजम ओर हींदुओमे गंगा
फ्रेला नदी कुवोमे सयले रवां हमारा

अलकुमा, सविदा, हिन्दुस्ता—७

दर परदा वस्लकी सब मुजसे हिजाब कयसा,
जब लड गइ निगाहें मुंहपर नकाब कयसा.
तबरीस—आंखने देखा तुझे इस वास्ते ज्वारीमें हय,
दिलने कया देखा जो ओ दोखे गिरफ्तारीमें हय.
अल०—ख्वाबीदा बख्त हुं मय तकदीरको जगाओ,
खिलवतमें शामहांसे आंखोंमें ख्वाब कयसा.
तबरीस—तुम्हे जो देखले फिर कया वोह मेहवे हरे जन्नत हो,
कयामत गोके बरहक हय मगर तुमबी कयामत हो.
अल०—दिल ले के बी न देंगे बोसा लबोंका अपने,
सीधा सवाल सुन कर उलटा जवाब कयसा.
तबरीस—मय किसी सेज जो उस शोखसे दो चार हुवा,
हो गया टुकडे जुमर, तीर नजर पार हुवा.

અં.હિ.સ.—તર્જે સિતમકી તેરે જબ ઇનતેહાનહી હય,
મેરી ખતાકા જાલિમ દીલમેં હિસાબ કયસા.
તબરીસ-દસીનાને જહાં દમ બંદગીકા તેરી ભરતે હંય,
વોહી જીન્દા હંમેશા હંય જોતુજપર જાન મરતે હય.
અં.હિ.સ.—આરામે જાન હોકર અહેસસરસે કયુ દગા કી,
જબ બેવફાઇયાં હોં કારેસવાબ કયસા,—

તબરીસ— ૮

કુશન જબ મકતલકી જાનિબ તેગે બુરરાં લે ચલા,
ઇશ્ક અપને મુજરીમોંકો પાબ જોલાં લે ચલા.
બેમુરવ્વત—નાવક અફગન મરહબા સદ મરહબા,
દિલકા દિલ જખમી કિયા, પયકાંકા પયકાં લે ચલા.
અલ૦—તોરે દરશનસેં પરસન હું મોરે દિલદાર,
કારે નયનોંકી લાગી હય કટાર.
તીરે અબરૂ હુવા હે જીગરવાકે પાર,
તડપત હું દિને રયના જાના અયસા કિયા હય વાર.
તબરીસ-કહાં યે દાસ્તાને દિલ કહાં મજનુંકા આ ફસાના,
તેરા સોદાઇ સોદાઇ, તેરા દીવાના દીવાના,
જમે રહેતે હંય નકશે, હરઘડી કાફિર અદાઓંકે,
મેરે સીનેમેં દિલ હય યા કોઇ તસવીરે બુતખાના.

રોજા— ૯

તેરી ફુરકતમેં અય પ્યારે સીનેપે ચલતે હંય આરે,
દિન રો રો મયને ગુજારે ઔર શબકો ગિનતીં હું તારે.

મેહરે ખુદા જલદીસે આજા દિલકી લગી બુઝા જા,
આગ સુલગતી હય સીનેમેં ધડકમેં તેરે પ્યારેરે.

રોઝા— ૧૦

બાકી ચીતવન રસીલે નએન–મોરે ગેસુ કાલે લખેલાકી
બદખશાંહ કીકાન
કામત હએ કયા પ્યારા યહે મતવારા હએ ગોરા સજીલી હએશાંન
માશુક અલબેલી ગોયા હું ચંમએલી વજા આહએદાર વજ. અદાર
બાલા જોબનાં હું મય મોહના પ્યારા સાજનાં કાહે આઓનાં
ઉરકો ગોદીમેં બયઠુ ઓર સીને સેલીપટુ, ઓસે ગુલાબી
ગાલો કે લુંતીનચાર
મય હું કમસીન વોહ હએ નવ જવાન–લબે

લુઇસા— ૧૧

ઉમ્મર મોરી બાલી હારે સાંવરીયા,
જબહી ખેલતીહુ અબતક ખિલોનોંસે.
યે કુત્તા હય–યે તોતા હય–યે બિલ્લી હય,
એ મુરગી હય યે બકરી હય યે બંદર
ઇનકો રીઝાઉં કયસે.

જુનેન }
અચ્ચાન } હાં અયસે.

લુઇસા–ડુગ ડુગ ડુગ ડુગ ડુગ ડુગ ડુગ
જુ. અ.–હીયર હીનર હીયર હીયર હીયર,
એલી–લારી લા–લલ્લ–લારી લા–લલ્લ–લારીલા
લલ્લ–લારીલા લલ્લ—
જુ. અ. હીપ હીપ હુરરે–હીપ હીપ હુરરે–હીપ હીપ હુરરે.

એલી—વેરી વેલ—વેરી વેલ—વેરી વેલ—વેરી વેલ.
મુજન—અબ ડુગડુગી ઉડાઓ બેર્યા તુમ બનો કલન્દર,
અચ્ચન—તાકે નાચેં મજે મજેસે યે બંદરી યે બંદર.
હા હા હા,—હો હો હો,—હીં હીં હીં.

રોજા— ૧૨

આજ દિલબરકો ગલેસે લગાએંગે,
સીનેસે સીના મિલાએંગે જાએંગે.
અપને દિલદારકે ગુલરૂખ સારકે,
હાં જી બરબરકે બોસે ઉડાએંગે.
જલદી જાકે મિલું મય દિલદારસે,
અપને ગમ ખારસે ગુલે બેખારસે.
હો ન અયસા કે હો જાઉં મિસ,
ડીયરકે ગોરે ગાલોંકે દુંજા કે કિસ.
બોસે ગુલશનમેં ગુલકો દિલાએંગે—

રોજા— ૧૩

દીલબર હય પ્યારા તું
કબુલજ્ઞ—મય હું કુરબાન
મય તાબે ફરમાન અએ મેરી દીલજાન
આજા ચંચલ શોખ તું આજા
આશકકો બોસા દે જા
રોજા—લોલે આશક જાન
કબુલજ્ઞ—ગોરા ગોરા સીનાં ચંદર બદનનાઆ

સહેલીયાં— ૧૪

આ મેરી બાદરવા બરસન આએ,
નન્હી નન્હી બુંદન બરસ બરસ ચુવન.
ઔર મનકો લુભાએ બાદરવા—

અલકોમા—કોયલાકી કુક સુનત હુક ઉઠત છતીયાં ધડક્ટ કલન પડે,
પીયા બિન પપીહા, પીયા પીયા કરત—બાદ૦

———

સહેલીયાં— ૧૫

જમાઓગી તુમ હથેલીપે સરસોં
બહાઓગી ખુન મહેદીકા બરસોં
પ્યારેકી જીસદીન બનોગી દુલ્હન–ફીરતો પુકારોગી ઉધઉધરે
તાકોગી ચીલમનસે પ્યારેકી રાહેં
ઉભર આયા હએ બાલા જોબન —હાય
(શોહરકા સાથ હો—ઓસેકી બાત હો
અંન્ધેરી રાત હો—મજેકી ઘાત હો)
પુછેંગી તુજસે હમ કલ પરસોં

———

તબરીસ— ૧૬

મરકે બી હોતા નઅય કુરનકી સરકાર જુદા,
તુજસે કરતા હય મુઝે ચર્ખે સિતમગાર જુદા.
દામે સૈયાદમેં હું. મેરી શિકાયત હંય અબસ,
પર હંય કંપચીગેં તો સુટકીમેં હય મીનકાર જુદા—

અલકોમા—હાફિજ ખુદા તુમ્હારા, જાઓ દિલબર દિલબારા.
સીનેપે બાજ દિલબર, મરે ચલા હમ બારા.

ચમકા મેરે જીગર પર ખંજર ચલા દુધારા.
બના હમ ખાના ખરાબી મોમા મેલા દિલકા,
બુરી તરહસે મિટા હાય હમોસલા દિલકા.

તબરીસ— જો હાલ કુચએ જાનાકા લોગ પુછેંગે,
કહુંગા લુટ ગયા રસ્તેમેં કાફલા દિલકા.

અલકોમા—મુલ બઝાના મુજકો દિલારા,
જીનેસે વર્ના હોગા કિનારા.

તબરીસ— જીંદગીને ગરકી વફા, દિલરૂબા ફિર મીલુંગા,
અચ્છા હોતા હું અબ વિદા હારીજ—

શમીશગર— ૧૭

સુરત તેરી ભાગઇ મુજકો
તુજકપર મરગઇ મય હાં—તુજપર
અબરૂહય તેરે રોજરીસાલે
તીરે નજર હમ યારો ભાલે
દેખ ઘાયરભી જાનેવાલે—તુજપર
બાલ હય તેરે ઘુંગરવાલે
મુછે હમ ગોયા બીચ્છુ પાલે
પેબલકા અબ ચશ્માં લગાલે—તુજપર

અલકોમા— ૧૮

(ગઝલ)

જમ ગઇ કયું દિલમેં દહેશત, આહે બે તાસીરકી,
બેઅસર હય, જબસે તુને બાખબર તકરીરકી;
વક્ત અપની ગરમીયોસે દે રહા હય ઇનકી લાબ,
દિન બદિન રોનક ઉડી જાતી હય અબ તસ્વીરકી—

જબ્બે પમર્ક બર મલા હય, જ લ્દસે જાલિમ ખબર,
અબ નિશાની ભી મિટી જાતી હય, તેરે તીરકી;
ચીખ ઉઠા આસમાં, બિજલી તડપને લગ ગઇ,
દેખી જબ દાનોને હાલત આશકે દિલગીરકી—
આહકા પથ્થર દિલોં પર કુચ્છ અસર હોતા નહી,
નામ તો ઝનકારહય ફરીઆદ હય જનજીરકી;
શરહકી મોહતાજ દેખી અર્સકી તેહરીરભી,
ખુલ ગઇ મોહતાજગી કુરઆન પર તફસીર કી—
ઉસ્સે મેરા ફયસલાં હોગા વહાં મેહશરકે દિન.
પેશ હોગી જબ ગવાહી કાતિલે તકદીરકી—

———

શી— ૧૯

મય બન ઠન લંડન જાઉંગા, બ્યુટીફુલ લેડી લાઉંગા,
અબ ડાડીકો ઔર મુછોંકો બિલકુલ સફાટ કરાઉંગા;
કરજન કર ફેશન ગુલબદન ગુંચા દહન લાઉં દુલ્હન,
દેખ દેખ જેંટલમેન બોલે વાહવા વાહવા વાહવા હીયર હીયર

———

રોજા— ૨૦

મુઝે મસીહકે એહસાનસે બચા લેના,
તુમ્હીને દર્દ દીયા હે તુમ્હી દવા દેના.
સબે વિસાલમેં તુમ જીસ અદાસે રૂઠેથે,
વોહી અદા મુઝે એકબાર ફીર તબા દેના.
મેરી લહદપે કોઇ પરદાપોશ આતા હય.
ચિરાગ ગોરે ગરીબાં જલા કે બુઝા દેના.

———

રોજા— ૨૧

જાની કહેના ન ટાલ દિલદારકારે,
બોલાં દેદે હુસે રૂખસારકા.
મોસમ આયા હય ફૂલોંકે બહારકારે.
અબ કલી બોલા ન દેંગે,
ડબલ્યુ—હમને જાં ક્યા કર દિયા,
રોજા—બસ હટોજી આપને તો માલ ગયલા કર દિયા,
ડબલ્યુ—અચ્છા દિલદાર લાઓ રૂખસાર હોટોંસે સાફ
કરદું સરકાર.
રોજા—બોલા દેંગે ન અબતો પયજામકારે,

લુઇશા— ૨૨

મેરી ધધરીયો ઘુંગરૂ લગાદે જો તુજેહ મેરી આસ દેખની
આસ દેખની—આસ દેખની—આસ દેખની—આસ દેખની મેરી
આસ દેખની
હાય—હાય ઉઇ ઉઇ હોહોહાંહાં અરરર અર અઇ કમરબલખાગઇ
પાઉંમે ઘુઘરૂ હાથોંમે ઘુઘરૂ કમરમેં ઘુઘરૂ ગલેમે ઘુઘરૂ
ટાપીમે ઘુઘરૂ જડાએ મેરીજાન.
છનનં છુમ છુમ છુમ છુમ છુમ છુમ છુમ છુમ

તબરીશ— ૨૩

યેહ મેરી તકદીર ગમસે હું મય વ્હાપે હરદમ અબ દીલગીર,
દીલબરકે ગમમે નયનાં બહાએ નીર દુલાકને ક્યોસા જીગરપે મારા તીર.
હું અબ મય દીન રાત વ્હાપે નાશાદ ખુદાયા ફરીયાદ ક્યોસી હએ
બેદાદ યેહ મેરી.

લબારીસ— ૨૪

આતીશે ગમને હીજરમે દીલ ઔર જીગર જલા દીયા
મૌતને એક હસીનકો જેરે જમી દબા દીયા
ખાના ખરાબ ઇશ્કને હમ દોનો કો તબાહ કીયા
જીંદગી ભરકી છીનલી મજનું મુજેહ બના દીયા
ગરદીશે રોજગારને પીસ દીયા મેરા શબાબ
સુરમા બનાયાં આંખકા આંખસેભી બહાદીયા
શાહે હુમાં હે ખલકમેં મહેશર બપા હે દીનમે,
શાઓ હુવે નસીબને રૂહોકોભી જમા દીયા.

સબ્જ— ૨૫

ઝુટકે તુમ તો આરવલી નીકલે હમ તો મુરશદ થે તુમ વલી નીકલે
ગપ તુમારી હય શ્રાસેભી મીઠી, તુમ તો મીશ્રીકી એક ડલી નીકલે.
વાહ બાઇ–વાહ બાઇ–વાહ બાઇ–મુંછોકી કરદી સફાઇ,
ઇસમે મસીહાઇને કી સફાઇ–તો બેગીભી હમને મંગાઇ,
મુંહ હમ સાહબ સરાઓકા ફુટક,
હમ તો કુવા થે તુમ ગલી નિકલે.
અંડે મુરગે ખાના આમીન–શીશીકા તોડ જાના–આમીન–
મુંછોકા ઉડાના–આમીન–ઇસમે મસીહાઇકી ખાના આમીન.

શાહેલીયાં— ૨૬

મોહે પ્રેમકે રંગમેં દિયા રંગ ડાલ,
આંખોકી લાલીને મએંકી પીયાલીને,
ભર પીચકારી મારી શામ બીહારી.
તાકે દો કચ્ચે અનાર—
ખંજર મારો મારો કટારી,
કરો ન નજરીયાકે વાર.

